

**Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 34 hallituksen esityksen
johdosta luottoverolain väliaikaisesta soveltamatta jättämisestä**

Eduskunta on 7 päivänä syyskuuta 1993 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi edellä tarkoitetun hallituksen esityksen n:o 105.

Valtiovarainvaliokunnan asettamassa verojaostossa, joka on valmistellut mietinnön valiokuntaa varten, ovat olleet kuultavina valtiovarainministeri Iiro Viinanen, ylitarkastaja Jukka Vanhanen ja nuorempi finanssisihteeri Seppo Kari valtiovarainministeriöstä, ylitarkastaja Jarmo Mattsson verohallituksesta, varatuomari Olli Mattinen pankkitarkastusvirastosta, asiantuntija Peter Nyberg Suomen Pankista, johtaja Erkki Kontkanen Suomen Pankkiyhdistyksestä, osastopäällikkö Ove Paul Säästöpankkiliitosta, lakimies Jouko Jormalainen Osuuspankkien Keskusliitosta, osastopäällikkö Tero Honkavaara Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitosta, apulaisosastopäällikkö Hannele Ranta-Lassila Keskuskauppakamarista sekä lakimies Inga Keskinen Suomen Yrittäjien Keskusliitosta.

Luottoverolaki tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1990. Sen mukaan ulkomaisesta luotonotosta maksetaan veroa valtiolle 0,5 prosenttia luoton määrästä. Yksityisen sektorin ulkomaiden luottojen kysyntä on hallituksen esityksen perusteluiden mukaan pienentynyt investointien ja kotimaisen kysynnän vähennyttyä. Yksityinen sektori onkin ollut nettomääräisesti merkittävä pääomanviejä ja pääoman tuonnista on vastannut valtio. Luottovero nostaa omalta osaltaan ulkomaiden luottojen kustannuksia, mikä saattaa vähentää niiden kysyntää. Hallitus ehdottaa, että ulkomaisen luotonoton kustan-

nusten alentamiseksi luottoveroa ei suoriteta luotosta, joka otetaan 1 päivän heinäkuuta 1993 ja 31 päivän joulukuuta 1995 välisenä aikana.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisena ja puoltaa sen hyväksymistä.

Valiokunta on viime vuosina, viimeksi mietinnössään n:o 24 (HE 30), kiinnittänyt huomiota leimaverotusta koskevien säännösten vanhentuneisuuteen ja puutteellisuuteen. Myös luottoverolain soveltamiseen on liittynyt eräitä merkittäviä tulkintaongelmia. Valiokunnan käsityksen mukaan käsiteltävänä olevan luottoverolain väliaikaisen soveltamatta jättämisen ei tulisi johtaa leimaverotusta koskevien säännösten tulkinnan muutoksiin. Hallituksen tulee seurata oikeuskäytännön kehitystä ja tarvittaessa ryhtyä lain-säädännön pikaisiin kehittämistoimenpiteisiin. Valiokunta toteaa, että sekä arvopaperien vaihdantaan että luotonottoon liittyviä veroja ja maksuja olisi käytettävä myös suhdannepoliittisena välineenä, minkä vuoksi valiokunta pitää säädettävän lain väliaikaisuutta tarkoituksenmukaisena. Lisäksi valiokunta pitää tärkeänä, että hallitus seuraa kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden kehitystä sekä arvopaperien vaihdantaan ja luotonottoon liittyvien verojen kansainvälistä kehitystä.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Helsingissä 5 päivänä lokakuuta 1993

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Saari, varapuheenjohtaja Luttinen, jäsenet Alaranta, Heikkinen, Hämäläinen, Jokiniemi, Lahtinen, Lahti-

Nuuttila, Luukkainen, Malm, Mäki-Hakola, Ranta, Ryynänen, Sasi, Savolainen, Tiuri, Vihtari ja Vähäkangas sekä varajäsen Apukka.

